

EXPOSICIÓ:

MBM 60 ANYS D'ARQUITECTURA I CIUTAT 1951-2011

Del 28 d'octubre al 9 de gener del 2012

MBM Arquitectes format per Josep Martorell, Oriol Bohigas, David Mackay, Oriol Capdevila i Francesc Gual assoleix 60 anys d'exercici professional i celebra juntament amb Lluís Pau, interiorista, aquesta llarga i fructífera associació amb l'exposició **MBM 60 anys d'Arquitectura i Ciutat 1951-2011**.

L'exposició mostra, en 6 pòsters, un recull de 216 obres, 36 per cada dècada, que **MBM Arquitectes** ha projectat a 60 ciutats europees. A més a més, s'exposen set projectes recents realitzats per l'estudi (sis + u) amb maquetes, dibuixos i fotografies amb especial èmfasi amb el projecte del Design Hub (Museu del Disseny de Barcelona) que s'està construint actualment a la ciutat de Barcelona.

MBM Arquitectes ha editat, amb motiu de l'exposició, una monografia d'obres i projectes '*MBM 60 anys d'arquitectura i ciutat. 1951-2011*'.

CRONOLOGIA

1951

Oriol Bohigas i Josep Martorell, companys d'estudis des del batxillerat, funden l'estudi MB així que obtenen el títol d'arquitecte per l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona.

1962

Neix **MBM Arquitectes** amb la incorporació de David Mackay, arquitecte anglès per la Northern Polytechnic de Londres des de 1958 i col·laborador del despatx des de l'any 1959.

1978

Els arquitectes Martorell, Bohigas i Mackay i el dissenyador Lluís Pau, incorporat a **MBM Arquitectes** des del 1973, decideixen crear l'estudi d'interiors i disseny IDP.

1992

L'arquitecte Albert Puigdomènech (1944-2004), que havia treballat amb Oriol Bohigas a l'Àrea d'Urbanisme de l'Ajuntament de Barcelona, s'associa a **MBM Arquitectes** fins al 1996.

2000

S'associen a **MBM Arquitectes** els arquitectes Oriol Capdevila i Francesc Gual, col·laboradors del despatx des del 1990 i 1980, respectivament.

MBM Arquitectes convida a visitar 60 anys de treball a través de maquetes, imatges i cartells

“Celebrar aniversaris tant pot ser una ensopegada en la nostàlgia com un signe d'empenta renovadora. La gent d'MBM voldríem que aquest aniversari fos un pas endavant, tan endavant com permetin les ràpides transformacions de l'entorn que repercuteixen en les idees i en els mètodes. Però també ens agradaria treure'n bons fruits i algunes lliçons aprofitables, si no de la migrada nostàlgia, almenys de la ferma i abundant memòria i de l'experiència acumulada. Per això, a aquesta exposició de material dispers de les últimes obres projectades i realitzades, hi afegim una sèrie de cartells que contenen una selecció de la feina feta al llarg d'aquests 60 anys, amb la intenció d'activar el record més que de documentar i arxivar definitivament. Tot plegat ho oferim, doncs, a la consideració dels amics i a la discussió cultural, si és que els materials exposats així ho justifiquen”. **MBM Arquitectes**

ELS (SIS + U) PROJECTES EXPOSATS

1. OFICINES PER A LA UGT AL RAVAL DE BARCELONA (2008)

Plaça Manuel Vázquez Montalban, Barcelona.

2. TORRE BLANCA (2010)

Plaça d'Europa, 26-28. L'Hospitalet de Llobregat, Barcelona.

3. LA CASA DELS XUKLIS (2010)

Residència d'acollida per a famílies amb nens en tractament oncològic
Carrer de l'Harmonia - camí de Sant Cebrià. Llers Mundet. Barcelona.

4. TECNOCAMPUS (2011)

Centres universitaris de recerca i coneixement i incubadora d'empreses
Avinguda d'Ernest Lluc, s/n. Parc Tecnològic de Mataró, Barcelona.

5. NOVA SEU PER AL GRUP EDITORIAL RBA (2011)

Avinguda Diagonal, 189 – carrer de Roc Boronat, 142-150. Barcelona.

6. ORDENACIÓ DE L'ÀREA DE LA NOVA ESTACIÓ CENTRAL I DE L'ÀREA PASUBIO En construcció

Parma, Itàlia.

7. MUSEU DEL DISSENY DE BARCELONA (DHUB) I ENDEGAMENT URBANÍSTIC DEL SEU ENTORN

CONCURS 2001 (1r premi) En construcció

Plaça de les Glòries, Barcelona.

1. OFICINES PER A LA UGT AL RAVAL DE BARCELONA (2008)

Plaça Manuel Vázquez Montalbán. Barcelona

Memòria

L'operació va començar amb el projecte urbà d'un sector del centre antic de Barcelona (el Raval), com a conseqüència de l'enderroc de dues mansanes greument insalubres. S'hi imposava una distribució dels projectes arquitectònics del conjunt entre diversos arquitectes segons uns criteris de variabilitat coordinada. Però l'únic que s'ha mantingut amb el mètode inicial ha estat un edifici destinat precisament a ser la seu d'un sindicat obrer. Així com la resta del sector es projectava segons una escala petita amb fraccionaments volumètrics, com és tradicional a l'antic entorn residencial, aquest edifici volia adaptar-s'hi d'una altra manera: adequant-se a una altra tipologia del mateix barri, el de les velles indústries que, tot i haver desaparegut, encara tenen una presència morfològica i imposen un potent ritme d'ocupació volumètrica. Les finestres grans i repetitives, les claraboies a la coberta, la interferència dels passos públics, la gran escala massissa, etc. són elements que provenen de les velles indústries i que es demostren molt aptes per a nous usos terciaris. Però, sobretot, aconseguixen implantar-se urbanísticament de manera respectuosa amb l'estructura del vell teixit urbà. És una proposta, doncs, de nous instruments per a la reutilització i l'adaptació de centres històrics i de barris antics.

Fitxa tècnica

Autors del projecte:

MBM ARQUITECTES (Martorell, Bohigas, Mackay, Capdevila, Gual)

Arquitecte coordinadora: Núria Jardí

Col·laboradors principals:

Estructura: NB35 Barcelona (Enric Torrent)

Instal·lacions: INYPESA (Ramon Pérez Nogueroles)

Arquitectes Tècnics: GR Arquitectes Tècnics Associats (Enric Ribadulla)

Constructors: COPCISA

Promotor: Ajuntament de Barcelona, Foment Ciutat Vella, Junta de compensació de la Unitat d'actuació de l'illa del carrer Sadurní i el seu entorn.

Superfície construïda: 9.238 m²

Pressupost: 10.395.124 €

2. TORRE BLANCA (2010)

Plaça Europa, 26-28. L'Hospitalet del Llobregat, Barcelona

Memòria

Les torres hereten un escàs llegat històric i, com a conseqüència, suposen un repte tant per a la seva pròpia arquitectura com per a l'estructura arquitectònica de la ciutat. En les primeres dècades del moviment modern, aquest desafiament va donar lloc a una resposta relativament profunda: la imatge sense igual dels conjunts de gratacels a Nova York, juntament amb el tractament de l'escala de l'edifici en relació amb els carrers de Chicago, encarnaven el poder de la ciutat mercantil i de la nova cultura del capitalisme, que havia substituït a l'autoritat representada per la monarquia i l'església. Aquesta imatge es va fer extensiva tant en la concentració d'habitatges socials en torres aïllades com en la idealització romàntica de la forma icònica de les oficines amb la consegüent pèrdua de qualsevol índex de recerca arquitectònica.

L'estructura arquitectònica de la plaça Europa planteja de nou - tant als arquitectes com als líders polítics - el repte de dur a terme una investigació en profunditat i considerar seriosament l'estructura arquitectònica de la ciutat.

La Torre Blanca d'MBM, de 19 plantes, conté diferents tipologies d'habitatges reunides al voltant d'un carrer vertical i articulades mitjançant tres «places urbanes», una a nivell del carrer, una altra estructurada al centre de la torre, al llarg de quatre plantes, i una altra amb un *skyline* escalonat a la part superior, que no té instal·lacions mecàniques perquè estan situades a cada planta per donar servei als habitatges respectius. Es tracta d'un primer pas per reconèixer la necessitat de disposar d'espais socials comuns que, a més, proporcionin llum i ventilació al nucli del carrer vertical.

S'haurà de veure si aquestes fràgils investigacions socials i formals sobre l'estructura arquitectònica de la ciutat i l'arquitectura de les torres provocaran un debat intel·lectual d'alt nivell pel que fa als gratacels.

Fitxa tècnica

Autors del projecte:

MBM ARQUITECTES (Martorell, Bohigas, Mackay, Capdevila, Gual)

Arquitecte coordinador: Federico Berdún

Col·laboradors principals:

Estructura: NB35 barcelona (Enric Torrent)

Instal·lacions: PGI Engineering (Frederic Gil)

Arquitectes tècnics: G9 Arquitectura i Gestió (Xavier Humet) i Valeri Consultors (M. Sabaté i J. Codinas)

Projecte executiu: Colomina-Figueras, arquitectes associats

Superfície total construïda: 12.748 m² (100 habitatges, 3 locals comercials, 100 places d'aparcament)

Pressupost: 12.459.935,72 €

Constructora: FCC Construcción SA

Client: FCC Construcción SA

3. LA CASA DELS XUKLIS (2010)

Residència i centre assistencial per a famílies amb nenes i nens en tractament oncològic. Carrer de l'Harmonia - Camí de Sant Cebrià. Llars Mundet. Barcelona.

Memòria

Tenir cura del cuidador és una visió que ens situa en primera línia pel que fa a atenció mèdica i arquitectònica. "La salut depèn d'un estat d'equilibri... un equilibri que, alhora, s'aconsegueix cada dia quan la persona viu en harmonia amb el seu entorn", va escriure Hipòcrates. Aquest interès per la qualitat de l'espai es va convertir en una preocupació social del moviment modern en l'arquitectura, un interès que va estar absent durant molts segles, quan es limitava al domini dels poderosos.

La Casa dels Xuklis és un projecte pioner a Europa liderat per la Fundació de Nenes i Nens amb Càncer i nascut de la iniciativa de l'Associació de Familiars i Amics de Nens Oncològics de Catalunya (AFANOC). Va un pas per endavant dels centres Maggie's d'Escòcia, ja que afegeix a la planta baixa una residència amb pati, situada en un jardí al costat de l'Àrea d'Oncologia Pediàtrica de l'Hospital de la Vall d'Hebron de Barcelona, un hospital que no només és una referència a Espanya, sinó també al Nord d'Àfrica, Europa de l'Est i Sud-Amèrica.

L'allotjament es distribueix en 25 llars de 30 m² agrupades en quatre pavellons (primavera, estiu, tardor i hivern) al voltant d'un pati Mediterrani. Cada llar té una coberta inclinada articulada per garantir una ventilació creuada que elimina els perills de l'aire condicionat per a aquests malalts.

El pavelló de dia és independent i permet que les famílies no residents gaudeixin d'un espai domèstic on xerrar amb les altres famílies i els cuidadors del centre.

MBM s'ha esforçat per combinar els diferents elements de composició arquitectònica amb una arquitectura més humana, però definir aquesta tasca davant l'economia, la sostenibilitat, la iconolatria, etc., segueix sent una tasca gairebé oblidada.

Fitxa tècnica

Autors del projecte:

MBM ARQUITECTES (Martorell, Bohigas, Mackay, Capdevila, Gual)

Arquitecta coordinadora: Anna Batet

Col·laboradors principals:

Estructures: NB35 Barcelona (E. Torrent, arq.)

Instal·lacions: ED Enginyeria (G. Giró, eng.)

Arquitectes Tècnics: G9 Arquitectura i Gestió (X. Humet, arq.)

Paisatgista: Bet Figueras, arq. / Parcs i Jardins, Ajuntament de Barcelona.

Constructora: COPISA Constructora Pirenaica SA

Promotor: AFANOC (Associació de Famílies amb nenes i nens amb tractament Oncològic)

Superfície construïda: 1.989 m²

Pressupost: 2.700.000 €

4. TECNOCAMPUS MATARÓ (2011)

Centres universitaris de recerca i coneixement i incubadora d'empreses.
Avinguda d'Ernest Lluc, s/n. Mataró.

Memòria

Des de l'Edat Mitjana, la universitat urbana s'ha basat en el pati monàstic, una forma que no només permetia agrupar diversos edificis, sinó que afavoria la relació transversal de diferents disciplines. Aquest intercanvi d'idees va universalitzar la investigació promoguda per la forma.

L'Ajuntament de Mataró ha respost als canvis que requeria la indústria local unint forces per crear aquesta universitat politècnica amb la intenció d'apostar per les pràctiques actuals i, a més, proporcionar els coneixements necessaris per crear nous productes i serveis que ofereixin noves oportunitats d'ocupació en el futur. Tot això implicava combinar espais acadèmics amb viviers d'empreses. La resposta arquitectònica ha consistit en la creació de dos cubs d'obra vista per als espais administratius i de negocis. Tots dos es troben orientats a la ciutat, formalitzant l'entrada cap al pati universitari, revestit de blanc i amb vistes al mar Mediterrani.

En els cubs, la successió de finestres repetitives presenta uns profunds pilars on s'allotgen la carcassa estructural, els serveis verticals i l'aire condicionat, mentre que les obertures proporcionen ventilació natural durant la meitat de l'any a través de les portes dels balcons. Aquestes finestres segueixen la composició clàssica del vocabulari de base, columna i cornisa, reinterpretada mitjançant la inclinació del vidre de la planta baixa i de les dues últimes plantes, destinada a reflectir la llum del cel i del carrer en cada cas.

Al pati, les franges de finestres horitzontals i els panells de formigó armat amb fibra de vidre tenen com a objecte reproduir l'aire nàutic del mar proper, alhora que contribueixen a una distribució interna flexible dels diferents departaments universitaris.

Una pèrgola en diagonal permet una connexió gràfica entre l'avant-pati, el pati universitari i l'obertura cap al mar. És potser també una indicació que les universitats han de recuperar la seva vocació urbana, connectant el coneixement i l'experiència de la ciutat mercantil i industrial amb els centres d'aprenentatge i recerca?

Fitxa tècnica

Autors del projecte:

MBM ARQUITECTES (Martorell, Bohigas, Mackay, Capdevila, Gual).

Arquitecte coordinadora: Sònia Jardí

Col·laboradors principals:

Estructura: STATIC (Gerardo Rodríguez)

Instal·lacions: PGI Grup (Consultoria de Projectes Girona, SL)

Arquitectes Tècnics: GPO INGENIERIA SA

Geotècnia: TATFORMS

Seguretat i Salut: Servei de Prevenció Gaudí, S.L.

**MBM 60 anys
d'arquitectura
i ciutat.1951-2011**
Josep Martorell Oriol Bohigas David Mackay Oriol Capdevila Francesc Gual Lluís Pau

COAC
Col·legi d'Arquitectes de Catalunya

Projecte executiu: CFA (Colomina – Figueras, Arquitectes Associats, SLP)
Constructors: ACDESA / COPCISA / ELEC NOR / EMTE / FCC / SAN JOSÉ

Promotor: PUMSA (Promocions Urbanístiques de Mataró SA)

Superfície construïda: 47.418,35 m²

Pressupost: 46.384.245 €

5. NOVA SEU DEL GRUP EDITORIAL RBA (2011)

Av. Diagonal, 189 - c. Roc Boronat, 142-150. Barcelona

Memòria

La lectura no només es limita a la paraula impresa, sinó que té a veure amb tot el que fem en contemplar qualsevol objecte per intentar entendre'l. Sovint confiem en els sentiments que emanen del grau d'empatia que tinguem cap a un objecte determinat, però de vegades, en funció de quins siguin els nostres coneixements previs, podem arribar a conclusions errònies. En arquitectura, per exemple, la interpretació s'enriqueix quan entenem el seu llenguatge, un llenguatge que resulta més fàcil si fa servir un vocabulari clàssic o basat en un model gòtic o funcional. Una imatge funcional repetitiva ens permet reconèixer que una escola és una escola, i una fàbrica, una fàbrica. No obstant això, la interpretació de l'arquitectura contemporània, influïda pel moviment modern, pot ser més confusa, de manera que tendim a confiar en l'empatia dels nostres sentiments.

L'edifici de RBA no pretén resoldre la indefinició de l'arquitectura actual, sinó potser, explicant succintament el seu llenguatge, ajudar a entendre les arrels de la seva imatge.

L'edifici exhibeix dos corrents gramaticals, una relacionada amb la forma i una altra amb el detall de les seves façanes. La primera té a veure amb l'escala, la segona amb les seves façanes camaleòniques.

La forma irregular del volum de l'edifici estava predeterminada per l'ordenació urbanística, arran de la qual cosa ens vam adonar que, projectant una simple composició rectangular a l'estil Mondrian a la façana principal orientada a l'oest, el rectangle de les plantes superiors podia surar sobre la base. El buit entre els dos rectangles, amb la seva terrassa annexa, es va convertir en el lloc idoni per allotjar espais destinats a l'ús social.

A partir d'aquesta determinació, el rectangle inferior, relacionat amb l'arquitectura dels carrers de la ciutat, es podia detallar a una escala més humana, en contrast amb l'escala metropolitana del rectangle superior.

La segona corrent gramatical tenia a veure amb les diferents solucions que es podien adoptar pel que fa a l'orientació de les façanes. L'estreta façana orientada a nord, cap a l'avinguda principal, no requeria de cap element de protecció, fet pel qual podia ser totalment de vidre. En canvi, la llarga façana oest, orientada a un futur parc, havia de protegir-se de la calor i de la intensa llum del sol de la tarda. Els brise-soleil de cada planta responen a l'escala metropolitana i les mampares de vidre serigrafades, que protegeixen el vidre lleugerament entintat de les finestres horitzontals, introdueixen una relació més humana amb el carrer. En l'estreta façana sud, unes terrasses horitzontals eviten la penetració vertical del sol de migdia. La façana est, protegida per l'edifici d'oficines situat a deu metres de distància, no necessitava protecció solar.

Un tercer factor que es va tenir en compte va ser la referència al passat industrial del barri, expressada mitjançant el senzill marc estructural amb perfils blancs d'alumini i els panells lleugers de ceràmica acolorida, en al·lusió a les escasses fàbriques de maó encara existents.

L'arquitectura d'avui viu en un mar de confusió, cosa que dificulta la lectura de façanes modernes per part del públic, ja que, en general, la seva expressió se segueix articulant en un llenguatge esotèric limitat a la professió.

Aquestes idees es van debatre en profunditat en les dècades dels seixanta i setanta del passat segle, sense arribar a una conclusió clara. Potser necessitem la distància de la història per entendre el llenguatge i el significat de les façanes que avui marquen la identitat de les nostres ciutats, i per no deixar-nos portar simplement per l'empatia dels nostres sentiments

Fitxa tècnica

Autors del projecte:

MBM ARQUITECTES (Martorell, Bohigas, Mackay, Capdevila, Gual)

Arquitecte coordinador: Federico Berdún

Col·laboradors principals:

Estructures: BOMA, Robert Brufau, arquitecte

Instal·lacions: PGI Engineering

Project Manager i Arquitectes Tècnics: Tècnics G3

Superfície total construïda: 19.601 m²

Pressupost: 29.949.813 €

Client: Grup Editorial RBA

6. ORDENACIÓ DE L'ÀREA DE LA NOVA ESTACIÓ CENTRAL I DE L'ÀREA PASUBIO. PARMA (Itàlia) (en construcció)

ORDENACIÓ DE L'ÀREA DE LA NOVA ESTACIÓ CENTRAL DE PARMA, ITÀLIA

Memòria

Una reconsideració dels serveis ferroviaris ha permès afrontar una remodelació d'aquesta àrea amb els següents propòsits: 1) Fer una nova estació sota de les vies que sigui a més a més una comunicació clara i fàcil entre els dos sectors. 2) Crear al N. un espai urbà que sigui la continuació de la plaça del S. (Piazzale Carlo della Chiesa) amb un caràcter de centralitat definit per una arquitectura coherent. 3) Fer un gran aparcament subterrani i una estació d'autobusos. 4) Traçar un sistema de carrers que relacionin correctament aquest sector amb la vialitat general de la ciutat.

Fitxa tècnica

Dades del projecte:

Inici: 1999-2007

Inici de la construcció: finals de 2007-en construcció

Autors del projecte:

MBM ARQUITECTES (Martorell, Bohigas, Mackay, Capdevila, Gual)

Col·laboradors principals:

Arquitectura: Studio Del Boca, Studio Manfrini

Ingegneria: D'Appolonia s.p.a, Studio Petrolini, Studio Ghillani, VIA Ingegneria s.r.l., MRS Ingegneria

Promotor: Area Stazione STU Parma s.p.a. c/o Comune di Parma

Superfície: Àrea: 8,36 Ha / Superfície construïda: 40.450 m² / Superfície estació: 2.785 m²

Pressupost: 165.478.896 €

PROJECTE DE REQUALIFICACIÓ URBANA (PRU) PASUBIO A PARMA, ITÀLIA

Memòria

L'objectiu de STU Pasubio és respondre a les noves exigències del barri, tot recuperant i requalificant l'àrea industrial històrica de Parma, avui fora d'ús i degradada. El projecte preveu la creació d'un nou pol recreatiu, residencial i comercial, que proporcionarà a aquesta zona una nova ordenació urbana i una nova qualitat residencial. La idea de confort i la integració entre persones, natura i arquitectura són fonamentals en aquest projecte, que vol expressar de manera eficaç una visió innovadora de la societat.

El projecte gira al voltant d'un sistema d'àrees públiques, la qualitat del qual és fruit de la reducció del nombre d'automòbils i d'una considerable presència de verd. La zona s'allibera del trànsit gràcies a la creació d'un gran aparcament públic subterrani de dos nivells, la presència d'aparcaments privats subterranis per a cada edifici i un espai per a aparcament temporal al llarg de la nova avinguda nord-sud. L'àrea està àmpliament dotada de carrers per a vianants i carrils bici. El nou parc, proveït amb elements de paisatgisme urbà, es caracteritza per un suau declivi del terreny i per fileres de xiprers que s'emmirallen en superfícies d'aigua. En el centre de la nova plaça urbana, lloc central de la intervenció, s'alçarà un pol cultural multifuncional, la destinació final del qual es troba encara en procés de definició.

El 70% de la superfície edificable global està dedicada a l'habitatge, del qual l'11% es destina a habitatge de protecció oficial. Els habitatges ofereixen solucions i tipologies molt variades i s'ha desenvolupat un concepte innovador de qualitat de l'àmbit domèstic, tot prioritant els espais oberts i l'equipament tecnològic avançat. El 30% de la superfície edificable global està dedicada als usos comercials i de negocis. Les àmplies àrees per a vianants que envolten els edificis permeten accedir fàcilment a la part comercial. El barri es troba molt ben comunicat mitjançant diverses línies d'autobús i el metro lleuger de pròxima construcció.

Fitxa tècnica

Autors del projecte:

MBM ARQUITECTES (Martorell, Bohigas, Mackay, Capdevila, Gual)

Arquitecte coordinador: Alessandra Brancaccio

Col·laboradors:

Estructura: Amoretti Studio

Instal·lacions: Amoretti Studio

Projecte executiu: Amoretti Studio

Promotor: STU àrea Pasubio

Superfície: 45.000 m²

Import obres: 14.800.000 € [espai públic]

7. MUSEU DEL DISSENY DE BARCELONA DHUB (en construcció)

Plaça de les Glòries. Barcelona. 1er. Premi Concurs Internacional (juny 2001)

Memòria

En el llibre *Architecture as Space*, publicat el 1957, Bruno Zevi afirma que no podem entendre l'arquitectura si deixem de banda la seva essència espacial. "L'ús de termes com ritme, escala, equilibri i massa continuarà sent imprecís fins que no aconseguim dotar aquestes paraules d'un significat específicament referit a la realitat que defineix l'arquitectura: l'espai". Zevi ens dona la clau per respondre a la pregunta "Què és l'espai?" quan assenyala que l'espai arquitectònic té a veure amb un desplaçament successiu en el temps, que ell anomena la "quarta dimensió". És aquesta quarta dimensió, que es desplaça a través i al voltant dels espais, el que crea una arquitectura que aconsegueix acomodar un programa determinat en un lloc particular. D'aquesta manera, podem dir que la "forma es deriva de l'espai".

El Museu del Disseny, o Disseny Hub com ara se l'anomena, està situat en un solar inclinat, amb un desnivell de set metres, a la banda de mar de la plaça de les Glòries de Barcelona, al costat de la torre Agbar de Jean Nouvel i de la rotonda elevada d'una transitada autopista. El solar forma part d'un futur parc, per la qual cosa només una petita part de la superfície de l'edifici ocupa el nivell del carrer mentre que la resta queda soterrat. Aquestes restriccions són les que han determinat la distribució espacial dels 30.000 m² exigits pel programa, amb un 75% de l'edifici situat en dues plantes soterrades i un tercer soterrani, orientat al llac enfonsat del nou parc, destinat a les instal·lacions mecàniques. El 25% restant, on s'allotja un espaiós vestíbul, quatre plantes d'exposicions temporals i un auditori, està situat per sobre del nivell del carrer en la part d'ocupació restringida i es formalitza amb dos voladissos, un sobre el carrer i l'altre orientat al mar.

La situació i l'amplària de l'edifici de cinc plantes no soterrades estan relacionades amb un dels carrers de l'Eixample de Cerdà, el carrer d'Àvila, on el tancament de l'eix amb un edifici de caràcter públic és una referència a la composició urbana renaixentista. Tanmateix, el carrer es prolonga amb desplaçaments successius –la quarta dimensió de Zevi– a través del vestíbul des del qual es pot accedir directament a l'estació de metro, o per les escales mecàniques fins a la plaça de les Glòries, unint dos barris. Aquest espai públic dona accés directe als dos costats del Disseny Hub; per un costat, a la cafeteria i a la biblioteca pública del barri; i per l'altre a la botiga i a la sala d'exposicions permanents. Les exigències d'un programa espacial detallat, juntament amb els extraordinaris constrenyiments espacials externs, defineixen la forma única de l'edifici.

Fitxa Tècnica

Autors del projecte:

MBM ARQUITECTES (Martorell, Bohigas, Mackay, Capdevila, Gual)

Arquitectes Coordinadors: Josep Cardús i Sílvia San Miguel

Principals col·laboradors:

Estructura: BOMA (Brufau, Obiol, Moya & Ass.)

Instal·lacions: Grup JG Enginyers Consultors de Projectes

Acústica: Higiní Arau

Arquitectes tècnics i Project Manager: GPO / SCEPS

Assessor façanes: Farrés Arquitectos y Consultores

Il·luminació: ARTEC

Director de programa del centre: Ramon Prat

Client: BIMSA. Barcelona d'Infraestructures Municipals S.A. i ICUB. Institut de Cultura de Barcelona

Constructora: UTE Acciona - Copcisa

Superfície construïda: 29.352 m²

Pressupost: 67.829.000 €